

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Miért nem gondoskodott a főváros a szegény lakosság lisztszükségletéről?*

Forrás:

Népszava ségletéről?

Bp.

1921. 11. 10

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

'1921'

Személy

Hely

381.63 '1921'

Miért nem gondoskodott a főváros a szegény lakosság lisztszükségletéről?

* * *

A fővárosnak nem volt pénze és a kormány a 600 koronás buzaárak idején nem vállalta a „kockázatot”. — Folkusházy alpolgármester megállapítja, hogy van bőven liszt, burgonya, zsir és tüzelőanyag, csak... csak nagyon drága. — Hogyan hajtják föl a gabonaárakat? — A tejjelállítás javulását ígérik. — Interpellációk és válaszok a főváros közgyűlésén a lakosság ellátásáról.

A főváros szerdai közgyűlésén a napirend letárgyalása után áttértek az interpellációkra. **Vörösváry Miklós** az utóbbi tüzesetekkel kapcsolatosan interpellációjában azt kívánta, hogy *éjszaka idejére ne zárják el a vízcsapokat.* **Buzáth** alpolgármester az interpellációra adott válaszában kijelentette, hogy a nagy szárazság folytán takarékoskodni kell a vízzel és ezért éjjel továbbra is el kell zárni a vízcsapokat.

Rácz Sándor interpellációjában rámutatott arra, hogy a szalámigyártás megengedésével, valamint a szalámi kivittel még jobban megdrágítják a zsirt, a marhakivittel pedig föl-hajtja a hus árát is.

Vajna Ede tanácsnok erre azt válaszolta, hogy még mindig jobb, ha szalámit visznek ki, mintha a nyers sertéshúst exportálnák. A szalámigyárosokat — mondotta — kötelezték arra, hogy a levágott sertések zsirját a főváros rendelkezésére boesássák. Ebben az ügyben egyébként a kormánynak kell döntenie. A választ tudomásul vették.

Szöke Gyula a liszt-, tüzelőanyag-, zsir- és burgonyaellátás ügyében terjesztett elő interpellációt. **Folkusházy** alpolgármester válaszában hosszasan nyilatkozott a főváros lakosságának ellátásáról és megállapította azt az elvitathatatlan tény, hogy a lakosság ellátásáról még a háború alatt sem gondoskodtak megfelelően, pedig akkor mindent jegyre adtak, akkor nem volt szabad forgalom. Most — mondotta — sokkal nagyobb akadályokba üt-

közlik a lakosság ellátása. Azok, akik natosagi lisztellátásban részesülnek — az alpolgármester szerint — pontosan megkapják a „maguk adagjaikat” és a szükséges készletek két hónapra biztosítva vannak. Az állam egyébként még folytatja vásárlásait, hogy a készleteket még biztosítsa. Ami a többi szükségleti cikkeket illeti, **Folkusházy** alpolgármester kijelentette, hogy

az országban nagy zsir-, burgonya- és tüzelőanyag készletek vannak, ezekben nincs hiány, csupán az a baj, hogy — nagyon drágák.

Hogy a főváros miért nem szerzett be ideje korán gabonát, erre az a válasza, hogy „a fővárost senki sem kötelezte erre”. Igaz, hogy júniusban a gabona métermázsáját még 600 koronáért adták, de akkor még olesósági hulladék volt és a városi házi bölcsék attól tartottak, hogy az árak még jobban esni fognak és nem merték vállalni a kockázatot. A fővárosnak egyébként sem volt elég pénze ahhoz, hogy nagyobb gabonakészleteket szerezzen be. A főváros mégis hajlandó lett volna vállalni a sze-

gényorsu lakosság lisztellátását, csak arra kérte a kormányt, hogy ha esetleg csökkennek a gabonaárak, akkor az állam vegye át a készletet vagy pedig engedje azt exportálni. Azonban

a kormány nem akart vagy nem mert ebbe belemenni

és a tárgyalások eredménytelenül végződtek. Azután egyre jobban, szinte 24 óránként emelkedett a buza ára és most szó sem lehet arról, hogy a főváros a lisztellátásba belekapcsolódjék. Mindezek alapján — **Folkusházy** szerint — nem lehet a tanácsnak szemrehányást tenni azért, hogy a főváros lisztellátásáról nem gondoskodott. A szabad forgalomra való áttérésnek nagyon káros következményei vannak. A földmívelésügyi miniszter és a kereskedelemügyi miniszter is annak idején kijelentette, hogy

„Magyarországon nem lesz világaritási gabonaár.”

Ilyen ígéretek jegyében állították vissza a szabad forgalmat. A főváros amúgy sem kapott a 600 koronás gabonából és bár az országban nagy készletek vannak, azok még most sem kerültek a napfényre. A tőzsdén is 4—5 vagon fölött folyik az alku és ezek alapján hajtják föl az árakat. Ezt a kérdést a Közélemezési Tanácsban okvetlenül meg kell vitatni. Akárki tartja vissza a gabonát (Közbeiktatások az ellenlétki padokról: „A kisgazdák!”), akár a termelők, akár mások, ezt nem szabad tovább tőrní.

Ezután **Folkusházy** cáfolni igyekezett az interpellálónak azt az állítását, hogy a fővárosi eljlesztési csoport a fővárosi alkalmazottaknak árán adja el azt az árut, amit még olesón szerettek be, majd kijelentette, hogy a tejjelállítás tekintetében lényeges javulásra

van kilátás, mert a minisztertanács jóvá-
agyta a fővárosnak azt a javaslatát, hogy
lesó korpával lássák el azokat a termelőket,
akik a főváros részére szállítanak tejet. A
tojásszükségletről ugy igyekezett a főváros
gondoskodni, hogy hét millió darab tojást
szerzett be és ezeket most 5.50 koronás áron
bocsátják forgalomba. A tojáskivitelnek —
mondotta — egyébként az a föltétele, hogy
110 láda tojás exportálása után 120 ládát kell
az exportőröknek a főváros részére átengedni.
Végül megállapította, hogy *tüzelőanyagban*
szó sincs hiányról és e sok „biztató“ kijelentés
után az alpolgármester válaszát tudomásul
vették.

Ezután a közgyűlés folytatását *péntekre*
halasztották.